Ellusse! Ni julge olli Jakob se peäle, et temma Teäda ühtegi warrastud Asja ta jures ei piddand ollema (§. 191.), sest et ta sedda tössist ja öiget Jummalat kartis kes Warguſt ja üllekohtuſt Asja ei woi sallida. Agga Jakob ei teädnud mitte, et Rael need Kujud olli warrastand.

§ 202. Laban otsis siis läbbi Jakobi Telgi ja Lea Telgi, ja nende kahhe Ummardaja Silpa ja Pilla Telgi (§. 183.), ja ei leidnud ommad Jummalad mitte. Wimaks tulli temma ka Raeli Telki: agga Rael olli need Terawi-Kujud ärrawötnud ja omma Kammeli Saddula alla pannud, ja istus nende peäl. Laban otsis ja katsus omma Kättega kõik se Telgi läbbi, ja ei leidnud neid mitte; sest Rael jäi istuma, ja ütles omma Issale: Ärgo sago so Meel mitte pahhaks, et ma sinno ees ei woi üllestousta, sest

sest et ma öige terwe ei olle. Nenda Laban otsis ilma-aego, ja ei leidnud mitte ommad Terawi-Kujud, mis ta omma Jummalatteks nimmetas (§. 201.).

§. 203. Siis Jakobbi Wihha süttis pöllema, ja ta hakkas kowwaste waidlema Labaniga ja ütles: Mis on mo Ülleastminne, ja mis on mo Pat, et sa mind ni kurjaste olled takkaajanud? Sa olled nüüd kõik mo Asjad ja Riistad Kättega läbb katsunud; mis olled sa leidnud kõigest omma Maja Riistadest? Panne se wälja seie meie Wandade ette, et nemmad mele mõllematte wahhel Öiguſt moistwad! Need kakskümmend Aastad ollen ma sinno jures olnud; so Lambad ja Kitsed ei olle minno Käe all ärrajonud, ja ühtegi Tükki so Karjast pölle ma mitte sönud: mis Metsaliostest olli murtud, sedda ei olle ma mitte so

)(9 Kätte